

[Ib Christensen]

særinteresser. Det har vi kritiseret. Jeg forstår da godt, at organisationerne vil have hånd i hanke med skattepolitikken, med boligpolitikken, med erhvervs politikken, når statsmagten gennem regering og folketing blander sig i tingene, som er erhvervslivets og organisationernes egne anliggender. Det er da klart. Jeg forstår godt organisationernes synspunkt. Det, der er anstødeligt, er, at nogle partier gør sig til vasaller af organisationerne. Det er jo en reel forklaring på, at regeringen brød sammen.

Så siger hr. Hjortnæs: hvad vil en firklovreregning? Vil den f. eks. stoppe prisstigningerne på landbrugsvarer? Vil den bruge Danmarks magt til at nedlægge veto mod prisstigninger på landbrugsvarer i EF?

Det kan jeg svare på på den måde, at det vil en sådan regering næppe, og det ved hr. Hjortnæs også. Det har en socialdemokratisk regering jo heller aldrig nogen sinde gjort. En dansk regering har aldrig nogen sinde nedlagt veto mod noget som helst i De europæiske Fællesskaber, heller ikke mod en inflatorisk og for dansk landbrugserhverv meget farlig højprispolitik.

Og så endelig til det andet flertal. Jeg synes, hr. Gert Petersen med udmærket dokumentation skabte klarhed over, hvad der er af realiteter, nemlig at det flertal, der er i dette folketing og vel også uden tvivl i det nye, hvis socialdemokratiet vil være med, for en dybtgående skatte- og boligreform ikke har manifesteret sig, fordi socialdemokratiet valgte at prioritere indkomspolitik o. lign. højere. Jeg vil videre sige, at der er ingen af de partier, der tilbød socialdemokratiet et alternativt flertal som sidste advarsel før dannelsen af SV-regeringen, der har sagt, at de ikke vil samarbejde med socialdemokratiet om jordpolitik, boligpolitik og andre ting, hvor de fire partier kunne blive enige. Naturligvis ikke. Vi kunne endda acceptere, at socialdemokratiet, hvis man nu synes, der skal føres indkomspolitik, ville gøre det med andre flertal. Det er ikke dér, problemet har ligget. Jeg ved godt, at man fra nogle af de borgerlige indkomspolitiske partier har sagt, at hvis man er så stygge, at man går hen og griber ind mod jordprisstigningerne ved nogle afgifter og den slags ting og laver skattereform, der sanerer nogle fradragsfiduser, så ville man sandelig ikke føre indkomspolitik sammen med socialdemokratiet. Socialdemo-

kratiet kunne jo lade det komme til en prøve, men det har man aldrig forsøgt, og den dag Dansk Arbejdsgiverforening, Industrirådet og Landbrugsrådet finder, at indkomspolitik er nødvendig og rigtig, så mener venstre og konservative, centrum-demokrater og ligesindede nøjagtigt det samme. Derfor skal man slet ikke bekymre sig for, at man ikke kan få flertal for indkomspolitikken, hvis man laver det andet. Men det, der er det centrale, er, at man end ikke ville forhandle med os, ikke en drøftelse, ikke en orienterende snak overhovedet har man villet have, og det bør vælgerne vide, sådan at et eventuelt valgresultat for socialdemokratiet, der ikke er helt ødelæggende for det, ikke bliver taget til indtægt for en fortsættelse af den politik, der indtil nu er ført.

Jeg har et par ganske korte bemærkninger til hr. Glistrup. Hr. Glistrup siger, at det er asocialt med en jordbeskatning, men alle undersøgelser viser, at jordbeskatning er en fordel fremfor indkomstskat for alle erhvervsaktive borgere, navnlig dem, der er besiddelsesløse, og dem, der har de lavere indkomster, modsat momsens og afgifterne, som hr. Glistrup og hans parti er tilhængere af, fordi ingen anden beskatningsform vender den tunge ende nedad, som de gør.

Så siger endelig hr. Glistrup – og det skal være min sidste bemærkning til ham – at der er jo blot tale om inflationsstigning. Jeg står her med de offentlige jordvurderinger fra 1950 til 1975. De viser, at mens gennemsnitstimelønnen i håndværk og industri er 11-doblet og forbrugerpriserne er 4-doblet, er priserne på byggegrunde under 2.000 m² blevet 25-doblet. Altså kan man konstatere, at der her ligger en selvstændig inflationskilde og den stærkest virkende af alle.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Hr. Jørgen Jensen og nu sidst hr. Ib Christensen sagde, at man ikke har gjort forsøg fra socialdemokratiets side på at inddrage partier fra venstrefløj – jeg ved nu ikke, om man kan henregne hr. Ib Christensen til venstrefløj – i forhandlinger. For det første vil jeg sige til det, at vi ved jo, hvilke partier der stemmer for finanslovsforslaget, og hvilke partier der ikke gør det. Dermed har vi i virkeligheden fået opdelt partierne her i folke-